

Vårvintersång 1606

1. Utan hopp och utan tro
finner själen aldrig ro.
Hjärtat blir ett upprört hav,
kallt av vilshenhet och krav.
2. Glimtarna av upprymdhet
växlar om med tungsinnhet.
Än är jaget starkt och stort,
än är det tillintetgjort:
3. ”Var finns den som älskar mig
och för mig vill offra sig?
Vem finns det som ställer opp
och kan ge mig framtidshopp?”
4. Ja, han finns, men bortom dig.
Han i ringhet döljer sig
i en bortglömd bok och ord
på en plats vid nådens bord.
5. Och i sina vänner krets
vill han göra dig tillfreds
med vad du är skapad till
och hur han dig leda vill.
6. Du var inte hemma, när
han kom till dig och var där.
Dina tankar rände kring
allt, som blev till ingenting.

7. Än en möjlighet han ger
här idag att nå till mer
än till otrons kalla sjö.
Vad han ger är glädjens frö.

8. Kom, min Fader, till min själ
än en gång och gör mig väl.
Övertyga mig att du
ger mig livets fullhet nu.

Text: Christian Braw

Inspirerad av Jesaja 57:20

Melodi: Den svenska psalmboken 444, Mycket folk